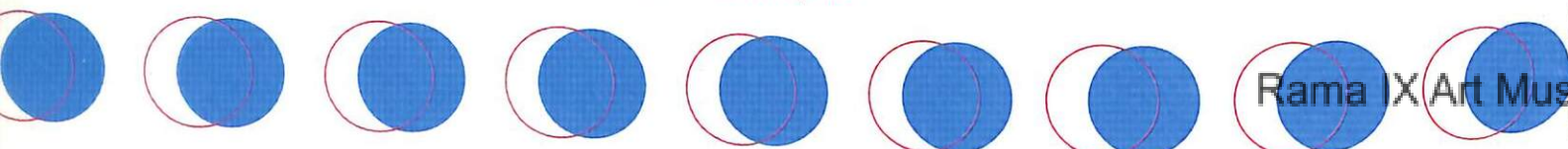

มูลนิธิรามเก้า
Rama IX Art Museum Foundation

เราเคยได้ยินกันมาบ้างแล้วถึงอวสานของประวัติศาสตร์ศิลป์ อวสานของทั้งศิลปะและวิชาการการศึกษาทางศิลปะ กระนั้นทุกครั้งที่เราสันทัดที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้มาถึงก็เป็นเรื่องน่าเศร้าใจ อย่างไรก็ตามสิ่งต่าง ๆ ยังคงดำเนินต่อไป และปรกติแล้วมันก็มีมักจะเป็นไปในทิศทางใหม่โดยสิ้นเชิง ทุกวันนี้ศิลปะไม่ได้ถูกสร้างขึ้นในปริมาณที่น้อยลง ในทางวิชาการก็ยังคงมีการศึกษาอยู่เช่นกัน แม้จะมีความกระตือรือร้นน้อยลงและมีความกบฏในศาสตร์ของตัวเองมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา สิ่งที่เป็นปัญหามากก็คือ มโนทัศน์ของคำว่า ‘ประวัติศาสตร์ศิลป์’ ที่มีความเข้าใจร่วมกันเป็นสากล ซึ่งเป็นมโนทัศน์ที่สนองต่อศิลปินและนักประวัติศาสตร์ศิลป์ในทางที่แตกต่างกันมาเป็นเวลานาน ศิลปินในทุกวันนี้มักปฏิเสธที่จะเข้าร่วมกับกระแสที่กำลังดำเนินไปในประวัติศาสตร์ของศิลปะ ในแง่หนึ่งพวกเขากำลังแยกตัวออกจากชนบทความความคิดอันมีรากมาจากศิลปินเองนั่น คือประวัติศาสตร์ที่เริ่มจาก จอร์จิโอ วาซารี Giorgio Vasari ในหลายด้านชนบทความความคิดนี้เพื่อศิลปินด้วยตัวเอง ชนบซึ่งได้เตรียมการและกำหนดกฎเกณฑ์พื้นฐานไว้ให้ศิลปิน ต่อมาก็อภินาน จึงพึงจะมีนักประวัติศาสตร์ศิลป์เกิดขึ้นมาบนเวทีแห่งนี้ ณ วันนั้น หากนักประวัติศาสตร์ศิลป์ไม่ยอมรับแบบแผนของประวัติศาสตร์ ซึ่งพวกเขาไม่ได้คิดขึ้นมาด้วยตัวเองแล้ว พวกเขาจะหลีกเลี่ยงหน้าที่ในการสร้างแบบแผนใหม่ขึ้นมา ทั้งนี้เพราะพวกเขาไม่สามารถจะทำได้ ทั้งศิลปินและนักประวัติศาสตร์ศิลป์ต่างสูญเสียศรัทธาต่อกระบวนการที่เป็นเหตุเป็นผลและเป็นเป้าหมายตามธรรมชาติของประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าในทางศิลปะไปแล้วกระบวนการนั้นก็ถือการที่จะต้องมีคน ๆ หนึ่งทำและถูกอธิบายโดยคนอื่น ๆ

ความงุนงงสับสนที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์เช่นนี้ไม่ใช่เรื่องที่น่าเสียใจ เพราะเหตุว่ามันสามารถกระตุ้นศิลปินไปสู่เป้าหมายใหม่ และสามารถกระตุ้นนักประวัติศาสตร์ศิลป์ไปสู่คำถามใหม่ได้ สิ่งซึ่งดูเหมือนว่ามีความชอบธรรมในตัวเองมานาน แต่ขณะนี้กลับทำให้เรารู้สึกว่ามันเป็นสิ่งแปลกประหลาดขึ้นมาได้แก่ การสร้างข้อผูกพันกับมโนทัศน์ที่ว่าด้วย “ประวัติศาสตร์” อันเป็นสกลของศิลปะ ซึ่งมันโน้มน้าครอบคลุมทุกอย่างเอาไว้หมด แต่การกล่าวแสดงความเห็นต่อมรดกกรรมของประวัติศาสตร์ศิลป์ นั้น่อนว่าไม่ใช้การทํานายถึงอวสานของศาสตร์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ศิลป์ ประเด็นของเราก็คือ การสลัดให้หลุดออกจากแบบแผนของการอธิบายถึงศิลปะในแบบที่เป็นประวัติศาสตร์ การสลัดให้หลุดออกจากแบบแผนประเพณีของเราก็คือ การสลัดให้หลุดออกจากแบบแผนของการอธิบายถึงศิลปะในแบบที่เป็นประวัติศาสตร์ การสลัดให้หลุดออกจากแบบแผนมักจะบรรลุได้ด้วยการปฏิบัติ แต่ก็ไม่ค่อยให้ผลที่ชัดเจนนัก แบบแผนเช่นนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ มากมายของประวัติศาสตร์ นักประวัติศาสตร์มักจะบรรลุได้ด้วยการปฏิบัติ แต่ก็ไม่ค่อยให้ผลที่ชัดเจนนัก แบบแผนเช่นนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ มากมายของประวัติศาสตร์ นักประวัติศาสตร์อธิบายถึงศิลปะราวกับว่ามันเป็นระบบอิสระที่ไม่ขึ้นกับอะไร และประเมินค่าได้ด้วยเกณฑ์ภายในระบบของตัวเอง มนุษย์ที่ปรากฏอยู่ในประวัติศาสตร์ดังกล่าวจะมีก็เป็นเพียงศิลปินเท่านั้น หรือมากกว่านั้นก็แค่ผู้อุปถัมภ์

ประวัติศาสตร์ศิลปะแบบเก่าต้องปรับตัวของตัวเองไว้ในวิกฤตการณ์ครั้งแรก เมื่อเผชิญกับกลุ่มอาวาทการ์ด Avantgarde¹ ที่ประกาศตัวเป็นศัตรูกับขนบของศิลปะที่ผ่านมา และก่อตั้งแบบแผนแห่งประวัติศาสตร์ของตัวเองขึ้น หลังจากนั้นประวัติศาสตร์ของศิลปะก็ต้องประสบกับวิกฤตการณ์อีกสองครั้งที่มาบรรจบกันเข้า ทำให้เกิดแบบแผนที่มีนัยถึง “ความกำกวม” เมื่อดูผิวเผินแบบแผนทั้งสองก็อาจมีความคล้ายคลึงกัน แต่ในเนื้อหาที่แท้จริงแล้วค่อนข้างแยกออกจากกัน อย่างไรก็ตาม ทั้งสองเหตุการณ์นี้ยังคงรักษาความศรัทธาต่อการมีอยู่ของ “ศิลปะ” ไว้อย่างเหนียวแน่น แต่ศิลปะดังกล่าวไม่ได้ถูกเสนอเป็นภาพด้านเดียวอีกต่อไป มันถูกอธิบายแยกส่วนในฐานะที่เป็นช่วงเวลาสมัยใหม่และก่อนสมัยใหม่ ดังนั้นคำอธิบายด้วยเนื้อหาทางประวัติศาสตร์จึงใช้การไม่ได้อีกต่อไป ณ จุดนี้เองที่อาจก่อให้เกิดแนวร่วมขึ้น ความล้มเหลวนี้เป็นแต่เพียงเผยให้เห็นถึงการดำเนินไปของสองเหตุการณ์ที่พัฒนาการของศิลปะยังคงอยู่รอดได้ด้วยตัวเองในหมู่ของศิลปิน และด้วยการแสดงความคิดเห็นได้แย้งกันของนักวิจารณ์ แต่ในทางวิชาการแล้ว ศาสตร์สาขานี้กำลังค้นหาแบบแผนวิทยาในตัวเองด้วยความสิ้นหวัง

¹ วิทยาลัยศรียะนที 19 ในฝรั่งเศส อวองการ์ด Avantgarde มีความหมายถึงงานศิลปะของกลุ่มหัวก้าวหน้า คอมมิวนิสต์ซึ่งมักใช้เรียกกระแสหรือความเคลื่อนไหวทางศิลปะของศิลปินกลุ่มต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นการแหกขนบยกไปเป็นของศิลปะศรียะนที 20 ผู้แปล

ผลของความสับสนสามารถที่จะผลักดันให้เกิดพลวัตที่สร้างสรรค์ขึ้นได้ หากเพียงแค่เหตุที่ผลักดันนั้นเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ เพราะเราได้มาถึงจุดที่คำถามเกี่ยวกับความหมายและหน้าที่ของศิลปะจะถูกยกขึ้นมากถกเถียงกันอย่างเกิดประโยชน์ได้ก็ต่อเมื่อมันอยู่ในบริบทที่กว้างออกไปกว่าประสบการณ์ทางศิลปะทั้งของอดีตและปัจจุบัน ศิลปินในทุกวันนี้ได้รวบรวมทั้งศิลปะแบบอดีตและศิลปะสมัยใหม่เข้าไว้ในภาพเดียวกันเมื่อเขามองย้อนสำรวจกลับไป แต่พวกเขาเว้นที่จะมองศิลปะทั้งสองในฐานะที่เป็นปรากฏการณ์ทางประวัติศาสตร์ หรือเป็นมรดกที่ทิ้งไว้เป็นปัญหาให้เผชิญหรือเพื่อให้ปฏิเสธ ในทำนองเดียวกัน ขอบเขตระหว่างศิลปะวัฒนธรรมและประชาชนที่สร้างประวัติศาสตร์ขึ้นก็กำลังถูกท้าทาย เครื่องมือที่ใช้ในการตีความของประวัติศาสตร์ศิลปะแบบเก่าถูกขัดเกลอย่างถึงที่สุดจนกระทั่งมันไม่ได้อีกต่อไป และในสาขาวิชาซึ่งอยู่เกี่ยวกับการจัดลำดับเวลาและรายการข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่สมบูรณ์ไม่มากนักน้อยนั้น กลายเป็นสิ่งที่ไม่เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติเลย การข้ามพรมแดนระหว่างศิลปะและสังคม หรือ 'ภูมิหลัง' ทางวัฒนธรรมที่ศิลปะนั้นเกิดขึ้น ต้องการเครื่องมือและเป้าหมายในการตีความที่ต่างออกไป มีเพียงทัศนคติที่เป็นความคิดค้นหาทดลองเท่านั้นที่มีท่าทีว่าจะได้คำตอบใหม่ ๆ แม้ผู้เชี่ยวชาญในสาขานี้ยังคงไว้ซึ่งความถูกต้องทางวิชาการ แต่พวกเขาก็สามารถให้คำตอบใหม่ ๆ ได้เพียงน้อยนิดเพราะพวกเขาทำตัวเหมือนนักปรัชญาปฏิฐานนิยมที่ยึดมั่นเชื่อถืออย่างเหนียวแน่นเฉพาะแต่เพียงข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงเท่านั้น หรือเหมือนกับผู้อำนวยการเฉพาะทางที่ปกป้องสาขาวิชาของเขาไว้อย่างทวนแท่น และจะต่อต้านคนอื่น ๆ ว่าเป็นพวกไม่รู้จริงไม่รู้ลึก

ณ วันที่ ศิลปินได้ร่วมกับนักประวัติศาสตร์ศิลปะในการคิดทบทวนใหม่ต่อบทบาทหน้าที่ของศิลปะ และกำลังท้าทายต่อชนของศิลปะที่อ้างเอาความชอบธรรมที่เป็นเอกเทศในทางสุนทรีย์ ศิลปินที่ได้รับการฝึกฝนมาอย่างดีเคยเข้าไปศึกษาผลงานฝีมือชิ้นครูชิ้นเยี่ยมในพิพิธภัณฑ์ลูฟว์ ปัจจุบันพวกเขาเข้าไปเผชิญกับประวัติศาสตร์ทั้งมวลของมนุษยชาติในบริบทชีววิเคมี และรับรู้เอาความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมแห่งอดีต ในกระบวนการนี้ได้กลายเป็นการตระหนักถึงความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของเขาเอง ความสนใจทางมานุษยวิทยากำลังมีอิทธิพลเหนือความสนใจที่จำกัดเฉพาะในทางสุนทรียศาสตร์ ความคิดแบบอดีตที่ว่า ศิลปะและชีวิตเป็นสิ่งตรงกันข้ามและไม่อาจเข้ามารวมกันได้นั้นใช้ไม่ได้อีกต่อไปแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้วยสาเหตุที่ว่า ศิลปะได้สูญเสียความมั่นคงในฐานะที่เป็นแนวทางไปเสียแล้วเมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ ที่ใช้ภาพและใช้ภาษาในการสื่อสาร และน่าจะเป็นที่เข้าใจว่ามันเป็นเพียงหนึ่งในระบบของการเสนอและการอธิบายโลกที่มีอยู่มากมายหลากหลาย สิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดนี้ได้เปิดไปสู่ความเป็นไปได้ใหม่ แต่ก็นำปัญหาใหม่มาสู่ศาสตร์สาขาวิชาซึ่งเคยสร้างความชอบธรรมในการแย่งชิงที่กำลังศึกษา อันได้แก่ศิลปะ นอกจากขอบเขตขององค์ความรู้และการทำความเข้าใจความหมายของศาสตร์สาขาอื่น

นี่ไม่ใช่การเสนอแนะว่า นักประวัติศาสตร์ศิลปะจะต้องละทิ้งผลงานศิลปะที่เคยเป็นเป้าหมายเบื้องต้นของการค้นหาของพวกเขา และไม่ใช่การเสนอว่าพวกเขาจะต้องหยิบบัญชีความรู้จากประวัติศาสตร์ทางสังคมวิทยา หรือจากสาขาวิชาอื่นใดที่พวกเขาควรจะต้องให้กับตัวเอง บทบาทของศิลปะในสังคมและคุณลักษณะของศิลปะแต่ละชิ้น ซึ่งหมายถึงสถานะของมันที่เป็นภาพหรือความเป็นรูปเป็นร่างของมันนั้น เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่คงที่อยู่ตลอดเวลา ทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่ความสนใจทางวิชาการอยู่แล้ว และยิ่งควรแก่การศึกษาว่าที่เคยเป็นมาเสียอีกบทบาทของศิลปะในสังคมของเรา อย่างน้อยตามที่ปรากฏชัดเจนอยู่ในชนบของมัน ก็เป็นสิ่งที่ไม่แน่นอนพอ ๆ กับวิถีทางที่มันจะดำเนินต่อไป ซึ่งไม่อาจคาดเดาได้ พวกเราไม่ได้เดินมุ่งไปยังหน้าในหนทางแคบ ๆ ของประวัติศาสตร์ศิลปะในทิศทางเดียวอีกต่อไปแล้ว แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเราได้ใช้ช่วงเวลาหยุดพักชั่วขณะหนึ่ง เพื่อทบทวนตรวจสอบถึงความเหมาะสมและสถานะอันหลากหลายของศิลปะในศตวรรษที่ผ่าน มาและในยุคของสมัยใหม่ ศิลปินปัจจุบันกำลังคิดทบทวนถึงงานของตัวเองและทบทวนถึงความอยู่รอดที่เป็นไปได้ของสื่ออย่างจิตรกรรมและประติมากรรมในแสงสว่างแห่งมรดกทางประวัติศาสตร์ของศิลปะ ส่วนนักประวัติศาสตร์ก็กำลังทดสอบแบบแผนในการบอกเล่าถึงประวัติศาสตร์ศิลปะในลักษณะที่ต่างออกไป ซึ่งไม่ใช่ประวัติศาสตร์ของวิวัฒนาการที่ปราศจากความท้าทาย แต่เป็นประวัติศาสตร์ที่มีทางออกใหม่ ๆ ให้แก่ปัญหาใหม่ที่ว่าด้วย อะไรทำให้เกิด 'ภาพลักษณ์' และอะไรที่ทำให้เชื่อแนได้ว่า ภาพนั้น 'เป็นความจริง' ณ เวลาขณะที่มันเกิด ในท้ายที่สุดปัญหาที่ว่าด้วยสถานะของสมัยใหม่ที่เผชิญหน้ากับศิลปะร่วมสมัยกำลังต้องการความสนใจอย่างกว้างขวางจากศาสตร์สาขาวิชาอื่น ไม่ว่าเราจะเชื่อในแนวคิดหลังสมัยใหม่หรือไม่ก็ตาม

ณ สถานการณ์ปัจจุบันของประวัติศาสตร์ศิลปะในฐานะสาขาวิชาหนึ่ง และภาวะที่เกิดจากการสั่งสมประสบการณ์ของศิลปะในแง่ที่เป็นปรากฏการณ์ย่อมทำให้เราไม่อาจได้มาซึ่งคำตอบโดยง่าย การริเริ่มให้มีการอภิปรายถกเถียงกันอย่างจริงจังถึงปัญหาที่ดูพื้น ๆ สำหรับนักประวัติศาสตร์ทั่วไป ดูเหมือนว่าจะเป็นสิ่งจำเป็นเสียยิ่งกว่าการเสนอกรอบขั้นตอนใหม่ในการศึกษา อันที่จริง สิ่งที่ข้าพเจ้าพยายามหลีกเลี่ยงอย่างที่สุดก็คือ 'ระบบ' ใหม่ หรือระบบใดระบบหนึ่งของประวัติศาสตร์ศิลปะ ในทางตรงกันข้าม ข้าพเจ้าเชื่อว่า ณ วันนี้มีเพียงการยืนยันที่ยึดถือไว้ได้ชั่วคราว หรือแม้เพียงยึดถือไว้เพียงบางส่วนเท่านั้นที่ยังคงความเป็นไปได้อยู่ ยิ่งกว่านั้นข้าพเจ้าอาจจะตัดสินด้วยพื้นฐานที่มีจากภาษาเยอรมัน ซึ่งอาจเป็นข้อด้อยในสายตาของผู้อ่านภาษาอังกฤษ แต่นี่ก็อาจยืนยันได้ว่า แม้ในโลกที่เรียกว่าไร้พรมแดนแล้วก็ตาม จุดยืนของปัจเจกชนแต่ละคนก็ยังคงหยั่งรากลึกและจำกัดอยู่ในชนบททางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง และนี่เป็นเรื่องที่เกี่ยวพันกับความเชื่อมั่นส่วนบุคคลในทางศิลปะมากยิ่งขึ้นไปอีก อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ใช่ประเด็นของข้าพเจ้าที่จะกล่าว ณ ที่นี้ ●

Rama IX Art Museum Foundation

ได้ร่ำกาสาหวัดร์ กักขณา พฬลกุล • ศันสนีย รุ่งเรองศาส

ได้ร่ำกาสาหวัดร์

เป็นผลงานศิลปะที่เกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างศิลปินกับชุมชนที่ตนเองมีความผูกพันอยู่ โดยเริ่มจากศิลปินสองคน ทำงานร่วมกันภายใต้ขอบเขตของการตัดสินใจ การยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ในการกำหนด หรือเปลี่ยนแปลง ความคิดรวบยอด โครงการ และแผนการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเหมาะสม ในการทำงานร่วมกัน ระหว่างชุมชน และศิลปิน ในที่นี้ ศาสนา คือประเด็นหลักที่ถูกเลือกมาใช้ในการเชื่อมโยงการปฏิบัติงานกับชุมชน เพราะศาสนาเป็นสถาบันที่ผูกพันอยู่กับชีวิตประจำวันของคนไทย การสร้างสรรค์งานศิลปะ ได้ร่ำกาสาหวัดร์ เป็นการกระตุ้นเตือนให้คนหันกลับมาถามตัวเองว่า เขามีความคิดเกี่ยวกับศาสนาอย่างไร

ขอขอบคุณ ครูและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนสัตทิพ
นักศึกษารุ่นพี่และรุ่นน้อง ชั้นปีที่ 1 คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ในการร่วมประสานงาน และสร้างสรรค์งาน ได้ร่ำกาสาหวัดร์ ในครั้งนี้

รายนามศิลปินผู้เข้าร่วมปฏิบัติงาน

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ของโรงเรียนสัตทิพ รุ่นปีการศึกษา 1/2544

2. นักศึกษาคณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร

นางสาวกรกช งามพัตรพันธ์ • นางสาวเกวลี เพชรทิพย์ • นายเกียรติอนันต์ เอี่ยมจันทร์ • นายโกสินทร์ บุตรเนียม
นายจิรพัฒน์ ไสสุวรรณ์ • นายเจนณรงค์ การบรรจง • นางสาวฉัตรชัย ศิริวงศ์ • นายชนะชัย เกษศิริรัตน์
นายชลชาติ สุวรรณพฤษ • นายชัยชัย ชื่นชม • นายชัชวาล พงษ์ภักดี • นางสาวจิรัฐิณี มากบุญ
นายณัฐ นามโสวรรณ • นายณัฐวุฒิ จิงวานิช • นายธนา จันทร์เพ็ญ • นางสาวธารทิพย์ พองสมุทร
นายธีรพงษ์ มุลกันทา • นายประกฤต แผลมหลวง • นายประติพล ธาตุโพธิ์ • นางสาวปิยะพร ชัชวาล
นายพิสิษฐ์ ริมทอง • นายไพฑูรย์ ประจงการ • นายภากร ชันดิธรรมโชติ • นายมนตรี แบ่งคอนสาร
นางสาวมนัสวี แสงจันทร์ • นายมานิตย์ กันทะลัก • นายเรวัต รูปศรี • นางสาวลลิตา ชัยกุล
นายวัชรพงศ์ แก้วจำปาจิตร • นางสาววันทนี สำราญ • นายวิวรรธน์ นันทิรักษ์ • นายวีรพงษ์ ศรีตระกูลกิจการ
นายนิท กลางอนันต์ • นายสามารถ ธีระกานนท์ • นายสุชาติ ขนาน • นายสุริยะ ฉายะเจริญ
นายสุวิทย์ มาประจวบ • นางสาวอนงค์นารถ ทองดี • นายอนุรักษ์ ชัยคงสถิตย์ • นางสาวอภิรดี ชิตประสงค์
นายอรรถพล วุฒิสวัสดิ์กุล • นายอวยชัย อินคัตติชัย • นายอาทิตย์ อมรธ • นายอานุกาฬ จันทรมพร
นางสาวอินทนิล อินทะกนก • นายเอนก พูนเหลือ

หนูยังเป็นเด็ก

หนูยังเป็นเด็ก

จดจำคำครู

หนูยังเป็นเด็ก

อย่าอดอย่าอ่อน

การเล่าเรียน

ไปภายนอก

หนูยังเป็นเด็ก

หมั่นเพียรหาวิชาใส่ตัว

หนูยังเป็นเด็กที่ยังเล็กอยู่

เชื่อฟังเถาะหนูคำครูท่านสอน

หนูยังเป็นเด็กที่ยังเล็กอ่อน

อย่าแหย่อย่างอนเลยคุณหนูชา

หมั่นเพียรเล่าเรียนศึกษา

วิชานี้แหละจะช่วยสร้างตัว

หนูยังเป็นเด็กอย่าประพฤดิชั่ว

ให้ตีพร้อมทั่วแล้วหนูจะมีสุขเอย

บันทึก บุญยาคม

ขอขอบคุณ

นักเรียนโรงเรียนรุ่งอรุณ

ด.ช. ตรีนพ วัฒนชัย ด.ญ. ณัฐชา จันทร์โชติญาณ

ด.ช. สุรัชย์ โมกขพันธ์ ด.ช. ธนรัตน์ ภัสสิเพ็ญ

ด.ช. ขณานัน ประวิทย์บุลย์ ด.ช. อิทธิกร จงสกุลนิรันดร์

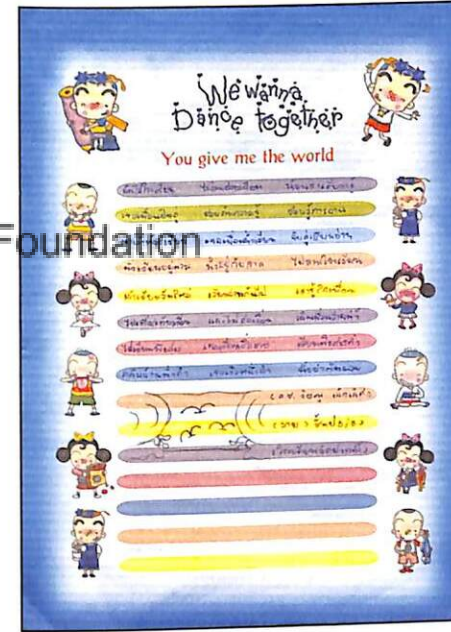
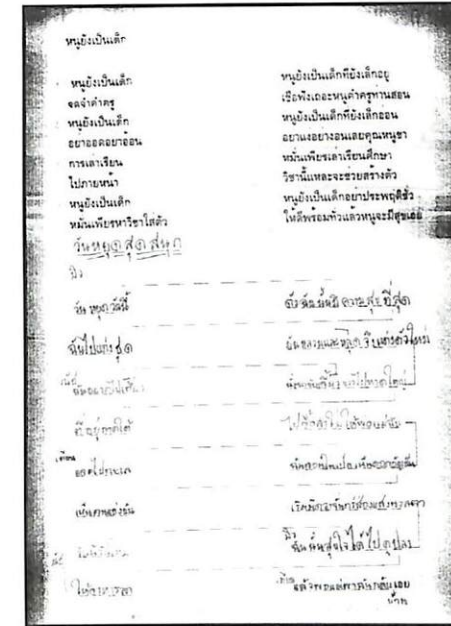
น.ส. กฤตพร เอี่ยมวรินทร์ มิว ณัธ เทียน นื่องมิก นื่องพิชญ

นื่องวสิน นื่องพี นื่องผ้าแพร

ด.ญ. ลลิต เล็กเลิศ โรงเรียนสตรีรัตนบุรี

ด.ญ. วราภรณ์ ผลาพงษ์ โรงเรียนวัดปากน้ำ

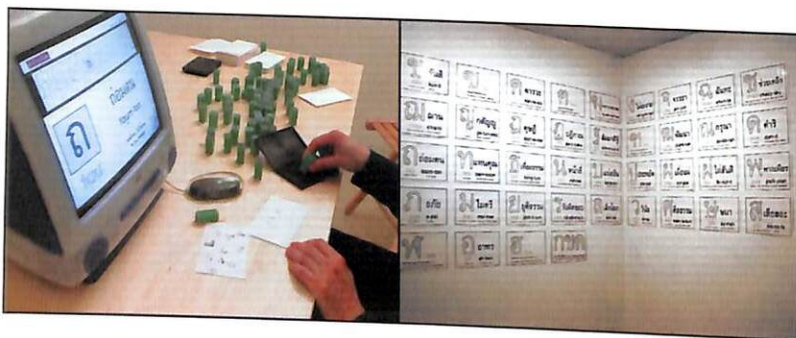
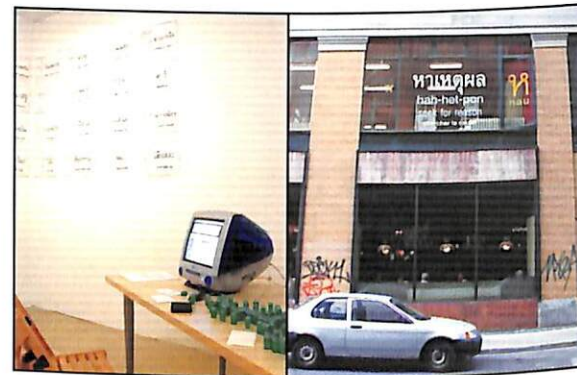
ด.ช. วิศณุ เล็กเลิศ โรงเรียนวัดปากน้ำ

นัทส์ โซไซด์ / สำนักผู้สังคม (ณ ปัจจุบัน) หมายถึงใครก็ตาม (พลเมืองของโลก) ที่ตระหนักในความเป็นไปของโลก และต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาโลกอย่างมีสาระและมีความหมาย นัทส์ โซไซด์เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องพฤติกรรมของคนในสังคม การสร้างงานศิลปะที่จะเป็นตัวกระตุ้นในการยกระดับจิตสำนึกของคนในสังคมซึ่งคนทั่วไปรับรู้ได้ง่ายและแทรกอยู่ในทุกบริบทของสังคม จึงเป็นหลักการและจุดมุ่งหมายของนัทส์ โซไซด์ (ณ ปัจจุบัน)

Nuts Society (at the present) is anybody (a citizen of Planet Earth) who is concerned about the existence of the world and tries to act so that it evolves in meaningful ways. With its name and objectives initiated in Bangkok, Nuts Society has been organizing and exhibiting public art projects and activities since 1998. As a collaborative group (uninterested in the self-promotion of its members), the organization is committed to produce significant art that plays a role in the world's development and social consciousness.

Rama IX Art Museum Foundation

แบบเรียนรู้ใหม่ กชด : สำนักผู้สังคม
Writing Thai: A Learning Reform
Optica, Montreal, Canada, 2001
(Photo: Paul Litherland)

ช ช่วยเหลือ
chau cheuy-leu
เจือจุน, อนุเคราะห์, สนับสนุน to help, aid, assist, lend a hand

ป ประหยัด
paw pra-yud
มัธยัสถ์, ไม่สุรุ่ยสุร่าย to economize, to be sparing of, to save

ง ไม่งมงาย
ngau mai-ngom-ngai
ไม่หลงเชื่อ, ไม่เชื่ออย่างไม่มีเหตุผล not believe without reason

ต พัฒนา
tau pud-ta-nah
ทำให้เจริญ, ทำให้ยั่งยืนถาวร to develop

บ แบ่งปัน
bau bang-pun
เฉลี่ยหรือปันให้ตามส่วน to portion, to apportion

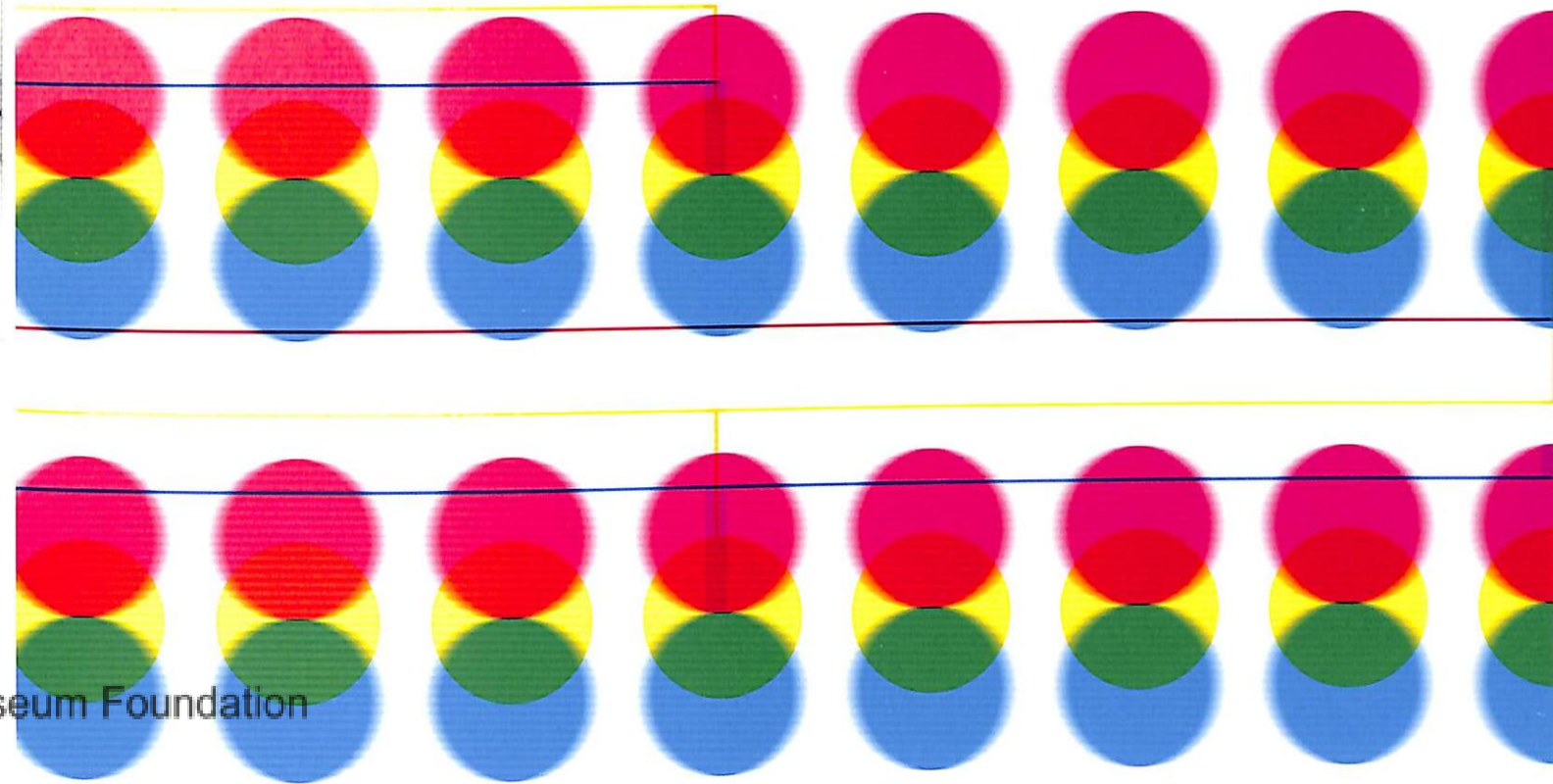
ล เลิกโลภ
law lerk-lop
หยุดความไม่รู้จักพอ abolish greed, stop being insatiable

Nuts Society's Formation / Projects :
(Activities / Site-specific / Interactive Installations)

- 1998
- Established name Nuts Society (สำนักสู้สังคม)
 - Set up objectives
 - โครงการกรุงเทพ # ๑ (Bangkok Project # 1), Bangkok Art Project, Bangkok
 - โครงการกรุงเทพ / วรรณคดีโลก # ๒ (Bangkok Project # World Project # 2), Bangkok and around the world
- 1999
- ท่า (Thum), 2B Pub and Restaurant, Bangkok
 - อาหาร (Concern), Cities on the Move, Bangkok
- 1999-
- ศิลปะมือสอง ๒๕๔๑ (Quality Secondhand Art since 1998), Bangkok
- 2000
- รับผิดชอบ (Responsibility), Prang Phutorn Community, Bangkok
 - หน้าที่ (Duty), Body Tattoo, Street Art, Patumthani
 - สำนักสู้สังคม (Nuts Society), About Cafe, Bangkok
 - อยากมาก ทุกข์มาก (More carving, more suffering), AARA's Window Project, Bangkok
 - สำนึก (Conscience), Nuts Society quarter, Nonthaburi
 - อยากมาก ทุกข์มาก (More carving, more suffering), USEby : Asia Pacific Artist Initiatives Project, CCP, Melbourne
 - เอื้ออาทร สำนักสู้สังคม (Concern / Nuts Society), Automatic Stamping Co-projected with Communication Authorities of Thailand
 - ไม่อยาก (Crave / less), Euro-visions, Silpakorn University, Bangkok
 - วันงดซื้อทั่วโลก (Buy Nothing Day), Co-campaigned with Adbusters
 - สภากาแฟ นัทส์ โฮไซด์ดี (Nuts Society Cafe), Siam Square, Bangkok
 - สำนักสู้สังคม เสื้อยืด นัทส์ โฮไซด์ดี (Nuts society T-Shirt workshop), Siam Square, Bangkok
- 2001
- แบบเรียนรู้ใหม่ กชค: สำนักสู้สังคม (Writing Thai: A Learning Reform), Goethe Institute, Bangkok
 - แบบเรียนรู้ใหม่ กชค: สำนักสู้สังคม (Writing Thai: A Learning Reform), Universite Laval, Quebec, Canada
 - แบบเรียนรู้ใหม่ กชค: สำนักสู้สังคม (Writing Thai: A Learning Reform), Optica, Montreal, Canada
 - ศูนย์เสื้อยืด: สำนักสู้สังคม (Nuts Society T-shirt Center), Weston Art Gallery at Aronoff Center, Cincinnati, Ohio, U.S.A.
 - ศูนย์เสื้อยืดเคลื่อนที่: สำนักสู้สังคม (Nuts Society Mobile T-shirt Center), Undecided on location, Bangkok, Thailand
 - www.nuts-society.org

Rama IX Art Museum Foundation

Rama IX Art Museum Foundation

วิระพงษ์ ภาณศักดิ์
Virapong Phadonsak

170 x 122 x 20 cm.

รักของคุณคืออะไร • What is your love?
Water Colour, Crayons, Colour Pencils, Pastel

ประชุมเชิงปฏิบัติการวาดเส้น • Drawing Workshop

1 พรทิพย์ สีดา 2 ปฐวี บุญช่วย 3 อนุสรณ์ เจริญสุข 4 อมรแมน เปี่ยมรุ่งเรือง 5 วีรศักดิ์ มังครุตร 6 อภิชาติ ยิ้มย่อง

1 Porntip Seeda 2 Pattawee Boonchoy 3 Weerasak Mungkrudorn 4 Amornman Paimrungrueng 5 Anusorn Charoensuk 6 Apichat Yimyong

THE SHADOW AND THE DOG

Once upon a time, there was a shadow of a dog. It lived under a bridge over a stream on the skirt of a town. This shadow was well educated and imbued with life experience. Moreover, he loved reading, listening to stories, and eagerly pursued knowledge of all kinds. One day an ordinary, starving dog crossed over this bridge over this stream. Being an ordinary dog, he thought and behaved in a natural dog-way. He looked down the stream and saw the shadow looking up meaningfully. But the dog paid no interest. Hunger drove him straight forward to the market. Turning around for awhile, he managed to steal a nice piece of meat. Carrying the meat in his mouth, the dog walk back home. Again he crossed the bridge and stopped a while to look down into the stream. Such has been his habit. Being knowledgeable and experienced, the shadow remained quiet and invisible. The dog, therefore continued walking. He reached home and happily ate the meat.

This story teaches us that the value of education, positive view of life and kindness, will bring good life and happiness, not only to ourselves, but also to others in society.

เรื่องเล่าสำหรับ ลีโอนาร์โด ดา วินชี • A Story for Leonardo da Vinci

ธรรมบุญ ใจเย็นดี Thammanoon jaikandee ควาย 3 ตัวมี 6 เขา ควาย 3 เขามีก็ตัว	สุรโชค แสงธรรมชัย Surachok Sangthumchai โยนทุกขาม งามทุกท่า ผู้หญิงน่ารัก มีผัวดีกว่า เหงื่อไม่แตก แจกB.M.	เทพพร ไหมคงแก้ว Tewaporn Maikongkaw สี่เท้ายังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง สาวอวบอ้มพลั้ง ทาหุดยังรังษราได้	ณรงค์ศักดิ์ ปวโรภาส Narongsak Pavaropas ดีแต่แซว รักก็เป็น
กิตติพล ปิ่นสุวรรณ Kittipon Pinsuwan สามต่อหนึ่ง ถึงอยู่ตัว เอเซียล่าง ต่างชาติบน	ธนัชลักษณ์ ฮามสิริ Tanatluck Hamsiri ความม้วยมรณ์เท่านั้นคือความจริง	กิตติรัตน์ สารแดง Kittirat Saradang ชั่ว ชาดลดี ไร้จรรยาบรรณหมดสิ้นความเป็นคน	ยุรี เกนสาคุ Yuree Kensaku คนเถื่อน แดนปลาดี
พิชยะ คุณวัฒน์ Pichaya Khunnawat กิน นอน กับมุขผิด ๆ	ฐานิดา พงษ์ภมร Thanida Pongpamorn ชักล้าวเอย มะนาวโตงเตง	ธนวิช ภูณชวน Tanawat Kunchuan ความทรงจำ บางสิ่งบางอย่างผ่านมาแล้วผ่านไป แต่แน่ใจได้อย่างไรว่ามันผ่านไป ทั้ง ๆ ที่ส่วนใหญ่..... มันมักจะซ่อนอยู่ที่ไหนสักแห่ง	พรฤดี บุญยะพันธ์ / พรฤติชา โอศิริ Pornrudee Boonyapan / Pruetthicha Osiri เรารู้จักการโกหก
สิทธิโชติ มาเจริญ Sittichot Macharoen หนึ่งวันเปลี่ยนไป สองวันก็เปลี่ยนไป นับวันยิ่งเปลี่ยนไป	อดิเทพ แคนยุด Aditap Canyook เทพร้อยศพ ไม่อยากโดนดบอย่าสบตาเทพ	ตามใจท่าน • As You Like It	

Rama IX Art Museum Foundation

